

lader saa store Kapitaler flyde ud af Landet til Fordel for hamborgske Lotterikollektører og til Fordel for tyske Lotterier. For at raade God herpaa, bør man udvide Lotteriet saaledes, at der kan være et tilstrækkeligt Antal Lodder til Begæret. Manglen paa Lodder medfører endvidere den Ubehagelighed, at mange af de spillende her, der ere Smaa-kaarsfolk og spille i saadanne udenlandske Lotterier, ikke kunne kontrollere Trækningen, hvilket medfører, at Sandsatsen tit og ofte gaar tabt, uden at de have den mindste Rede paa, hvorledes det gaar dermed. Det maa vi dog sige om vort eget danske Lotteri, at det er redeligt, ærligt Spil; thi i hvert Fald de 84 pCt. gaa ud i Gevinster, og de andre gaa til den danske Statskasse eller til Kollektørerne og andre Omkostninger, det er dog vort eget Land, disse Penge komme til gode. Men saa er der maaste enkelte her, der vilde indvende derimod, at man ikke saaledes maa hidse Spillelysten, man skal ikke gøre noget for at fremme Spillelysten. Jeg vil sige dertil, at naar man ved, at der spilles alligevel, og at de Penge gaa ud af Landet til saadant Spil, er det ikke rigtigt at blive ved dermed. Man hindrer ikke Spillelysten derved, at der ikke kan faas Lodder her i Landet; thi det er bitterligt, at man faar dem alligevel. Vel ved jeg, at Kollektering af udenlandske Lodder er forbudt; men de Herrer kende lige saa godt som jeg, at Landet oversvømmes af Breve fra hamborgske Kollektører med Overtskrift: „Prøv Lykken“, og der er endogsaa en hemmelig Agitation hernede i Landet, som hjælper til, at disse Lotterier faa en højst betydelig Tilslutning her i Landet. Og derfor mener jeg, man skulde gøre Ende derpaa og udvide vort Lotteri saaledes, at de, der ville spille, kunne faa Lov til at spille her til Lands og være sikre paa, at Spillet, som de deltage i, er redeligt. Der kan ikke med Rette indvendes noget mod Lotterispillet. Staten skal ikke saadan være Formynder for de enkeltes Pengepung, og det er ikke nogen overdreven, utidig Spillen, der foregaar her i Landet; thi det er i Grunden meget smaat. Jeg har hørt et æret Medlem her tale om, at det kunde sammenlignes med Hazardspillet, som det drives i Monaco, men det er alt for overdrevent. Det er et tarveligt Spil; men

Smaa-kaarsfolk samle deres Sparestillinger sammen for at kunne købe sig $\frac{1}{8}$ eller $\frac{1}{4}$ Lod, og disse smaa Lodder deles tit paa flere Hænder, saa det er aldeles ikke noget særligt. Og jeg vil i alt Fald sige, at det er bedre, de bruge deres Sparestillinger paa den Vis, end at de sætte dem til paa anden forværvelig Maade. Naar de Folk købe sig en saadan lille Seddel, $\frac{1}{16}$, $\frac{1}{8}$ eller saadan noget, have de dog med Rette et lille Haab at glæde sig ved, og der er en temmelig Forudsætning for, at det indtræffer. Det er ikke sjældent, at der paa et saadant Lod, der er i Smaa-kaarsfolks Hænder, som ingen Arv have i Vente og ikke ellers have Udsigt til at komme i Besiddelse af Penge, falder en Gevinst, som har bragt godt i saadan et lille Hjem. Jeg skal tillade mig at anføre et Par Eksempler derpaa. Jeg kender f. Eks. et Par unge Menneſter, der havde samlet sammen saavidt, at de troede, nu kunde de sætte Bo. Men de havde ingen Driftskapital. Otte Dage før Brylluppet vandt Manden 1000 Kr. i Lotteriet, og det var en betydelig Hjælp paa det Sted. Jeg skal nævne Dem et andet Eksempel, der er større end dette, og det er, at der i Fjor i Aarhus faldt en stor Gevinst, 150,000 Kr., paa otte Ottendedele. Disse otte Ottendedele vare delte paa 32 Familier, ene Smaa-kaarsfolk, Smaa-borgere, Smaamilitære eller militære af Underklasserne. Der faldt altjaa 2—3—5000 Kr. i nogle saadanne fattige Hjem, og det er selvfølgelig, at Lotteriet paa saadan Vis kan komme til at gøre stor Nytte i Fremtiden for Smaafolk, der ikke have Arv i Vente eller paa anden Maade kunne komme i Besiddelse af Penge. Jeg tror dermed at have godtgjort, at Lotteriet er et udmærket Fordelingsmiddel, hvorved Pengene kunne fordeles mellem fattige og rige og lade dem spille, der have Lykt til det. Og jeg siger, det er en Skam, at vore Penge gaa ud til Tyskland uden Udsigt til, at Smaafolk kunne have Fordel deraf. Tyskland luffer for os; ville vi sende Kreaturer derop, eller andre Varer, saa trævede de en alvorlig Told deraf; men vore Penge tage de uden at tage noget for det. Dette Forhold interesserer mig, og jeg har derfor gjort mig bekendt med, hvorledes Lodderne ere fordelte for at komme til Rundstab om, hvorledes Fordelingen nu